60e jaargang. — No 47. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 14 Juni 191

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr
Een maal » 3
Een blad afzonderlijk 10 ce
De abonnementen zijn vo taalbaar.
Aankondigingen : 15 cen er drukregel.
Reclamen, vonnissen en artikels, vooraan of binnen blad : 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

Twintig millioen

Herinnert ge u nog het lawaai van alle duivels dat de socialisten verleden jaar rond het schoolontwerp hebben gemaakt ?

Zij deden hunne snullen slikken dat het wetsvoorstel van het gouvernement twintig millioen aan de kloosters schenken ging.

Het was eene hatelijke leugen, doch wat deert zulks de socialisten, als ze hunnen godsdienthaat maar kunnen koelen !

De zoogezegde algemeene werkstaking, die in eenen schaterlach, eenen waarlijken algemeenen schaterlach is dood gegaan, komt op dramatische wijze het berucht cijfer der twintig millioen te herinneren.

Inderdaad, deze misdadige halsbrekerij heeft aan de werkende klas voor het minst 20 millioen dagloon doen verliezen !

't Klinkt nu niet meer : twintig millioen aan de kloosters, maar wel : twintig millioen uit den zak der werklieden gestolen !

Olie zwemt boven

Nog over eenige maanden maakten de liberalen een lawijd van alle helsche duivels, over de maatregels die M. de Broqueville, minister van oorlog, nam om onbekwame, plichtvergetende of niet neerstige officieren tot orde te roepen of van kant te zetten.

De officieren, gelijk alle andere beambten, moeten hen met zorg, vijt en kennis van zaken op hun beroep toeleggen. Die het eerst en meest zijn best doet, zal ook eerst en meest vooruit komen, zegde M de Broqueville.

Met voorzichtigheid maar ook met krachtdadigheid, paste hij deze begrippen toe, omdat hij voor zijne reden zegde : 't en baat niet een groot leger te hebben als het niet goed aangevoerd wordt, 't is al boter aan de galg.

Dat willen de liberale gazetten niet verstaan — uit partijschap. Zij beschuldigden M. de Broqueville politiek in het leger te willen brengen. Het was juist het tegenovergestelde : de Minister wilde het politiek uit het leger verwijderen door aan de officieren te verbieden deel te maken van de framassonnerie, geheime sectie die een werktuig is in de handen der revolutionnairen. In Italië zegde de anti-katholieke minister van oorlog over eenige dagen, nog hetzelfde ; hij voeg erbij dat een officier die framasson is, op zijne plaats niet is in het leger.

Er was geen klappen aan. Onze liberalen willen naar niets luisteren.

Maar nu reeds veranderd het liedje.

De liberale *La Gazette* geeft een geheel artikel, waarin gezegd wordt dat er nu onder de officieren in het leger eenen geheel anderen geest begint te heerschen : dat ze nu werken, dat ze nieuwen moed hebben, omdat ze ondervinden dat het leger precies niet meer uitsluitelijk voor de « parade » moet dienen, en dat de bekwaamsten tot de hoogste ambten zullen geraken. Zij hebben er moed op, zegt *La Gazette*. Er waait een nieuwe goede geest over 't leger, verklaart zij.

Hoe dat een ding al komt ! Hoe, na eenige maanden, men wit schrijft, waar men vroeger zwart zegde !

Zoute bekeering is een nieuwe zegepraal voor M. de Broqueville.

Een Standbeeld Beernaert

Een nationaal Commiteit is gevormd geworden, met het inzicht EEN STANDBEELD op te richten ter herinnering aan onzen grooten Burger Mijnheer August BEERNAERT.

Mannen, behoorende tot alle partijen en tot al de takken van 's Lands bedrijvigheid, geven beurtelings hunne bijtreding tot dit ontwerp dat beantwoordt aan het algemeen gevoelen, omdat het voor doel heeft eer te betuigen, buiten alle Staatkundige heweegreden aan de herinnering van een groot Burger en een beproefd Vaderlander die zich geheel en al tot zijnen laatsten snik heeft toegewijd aan Letteren, Wetenschappen, Kunsten, Handel, Nijverheid, aan het openbaar en bijzonder Volkenrecht, aan de Vreedzame Gedachten, de Maatschappelijke Werken, de Werelduitbreiding van België ; in een woord, aan de verhevene belangen van het Land dat hij vertegenwoordigde en met zooveel gezag en glans verdiedigde in de Wederlandsche Staatsvergaderingen, Landdagen en Beraadslagingen.

Reeds hebben Brussel en de bijzonderste steden van België Comiteiten ingericht en onderschrijvingslijsten geopend, die aan iedereen zullen toelaten deel te nemen aan deze Getuigenis van hooge vereering van een luisterrijk Vaderlander, één van 's Lands Roemwaardigheden.

Limburg, zijn dankbaarheid ook verlangende uitdrukken heeft te Hasselt een Comiteit gevormd dat samengesteld is als volgt :

Voorzitter : Baron de Pitteurs Hiegaerts, Gouverneur ;

Onder-Voorzitter : Baron de Borman, Bestendige afgevaardigde, Voorzitter van den Provincialen Raad.

Leden : MM. Van Hamont, Bestendige afgevaardigde, Onder-Voorzitter van den Provinialen Raad.
Karel Gielen, Bestendige Afgevaardigde.
Karel Moors, » »
William Roelants, Provinciale Griffier.

Secretaris : M. Paul de Bernard de Fauconval.

De onderschrijvingen worden ontvangen door M. de Bernard de Fauconval, te Gortessem.

De belastingsontwerpen der Regeering

Woensdag heeft de Regeering de vijf verschillende belastingsontwerpen neergelegd, ten einde de noodige geldmiddelen te bezitten om te voorzien in de uitgaven teweeggebracht door het stemmen der nieuwe krijgswet.

In de memorie van toelichting wordt uiteengezet waarop die verschillende wetsontwerpen dragen :

1. De verandering van het patent in een taks op de wezenlijke winsten en profijten in de maatschappijen met aandeelen en in zekere industrieele en financieele beroepen.

2. Het stellen van een taks ten voordeele van den Staat op de automobielen en andere vervoertuigen met mecanische beweegkracht.

3. Het stellen van een taks op de cinemavertooningen.

4. Wijzigingen aan de wetten op de enregistrement-, de erfenis-, de zegel- en de hypotheekrechten.

5. Het vermeerderen van de rechten op den alcool.

De opbrengst der belastingen.

Deze kan moeilijk geschat worden, daar er te veel nieuwe elementen in te voorschijn komen. Nochtans heeft de Regeering zich zoo goed mogelijk een gedacht willen maken over de opbrengst ; en volgens hare opzoekingen en schatingen zouden de verschillende belastingen een minimum en een waarschijnlijk gemiddelde opbrengst geven zoals wij hierna mededeelen :

1. De taks op de wezenlijken winsten en profijten der aandeelmaatschappijen enz., 7 millioen : gemiddeld 9 millioen.

2. Taks op de automobielen, 2 millioen minimum ; gemiddeld 2 millioen en half.

3. Taks op de cinemavertooningen : minstens 250.000 fr. ; gemiddeld 500.000 fr.

4. Verandering aan de enregistrement-erfenisrechten, enz., 17 millioen en half minimum ; gemiddeld 23 millioen.

5. Rechten op de alcool : minstens 3 millioen ; gemiddeld 5 millioen.

De Regeering schat dus de minimumopbrengst der verschillende nieuwe belastingen op 29 millioen 750 000 fr. en de gemiddelde opbrengst op 40 millioen.

De nieuwe belastingswet op den alcool, ten einde alle speculaties te vermijden, is sinds de 11 Juni van toepassing.

* * *

De liberale en socialistische linkerzijden van Kamer en Senaat, weigeren de belastingsontwerpen te stemmen, door de regeering ingediend, en waarvan de opbrengst moet dienen om de onkosten te dekken veroorzaakt door de nieuwe onlangs gestemde krijgswet.

Zelfs de liberalen die de wet hielpen stemmen, weigeren thans aan het Staatsbestuur hunne stem, en zouden willen beletten dat het zich de noodige middelen verschaft om de gestemde wet behoorlijk uit te voeren.

Liberalen en socialisten beweren thans op alle toonen dat de Staatskas tot op den bodem ledig is, dat het land bankroet is, enz. en dat het Ministerie van de Militaire wet gebruikt maakt om de kas te vullen en het land uit zijnen neteligen toestand te helpen !

Welke kleingeestigheid !

Iedereen, hoe dom hij ook is, begrijpt nochtans dat, zoeer jaarlijksch duizenden manschappen meer worden binnengeroepen, dat deze niet van den hemelschen dauw kunnen leven, doch moeten gevoed, gekleed, gewapend, en gehuisvest worden. Daartoe is er geld, zelfs veel geld voor noodig.

In hunnen blinden haat tegen het Staatsbestuur, willen de roode en blauwe tegenstrevers zulks niet aannemen ; integendeel, alles zullen zij in het werk om het Ministerie aan te randen en te dwarsboomen.

Deze kleingeestige en hatelijke politiek, zal streng geoordeeld worden door alle eerlijke lieden, die nog wat gezond verstand bezitten en zich niet door partijhaat laten verblinden.

Alle oprechte Belgen ook zullen begrijpen dat het hun plicht is zich rond het katholiek Ministerie te scharen, dat de belangen van het Vaderland ter harte neemt en niet aarzelt aan het land groote opofferingen te vragen om onze onafhankelijkheid te kunnen vrijwaren van allen vreemden inval.

Dat dus de liberalen ongestoord samenspannen met de roode vijanden onzer nationale instellingen ; alle ordelievende burgers zullen hun den rug toekeeren en uitluiten zoals zij het verdienen, om zich te scharen rond de nationale vlag, welke steeds hoog wordt gehouden door de katholieke partij, die de eenige partij van vrede en orde is.

De nieuwe rechten op den alcool.

De nieuwe rechten op den alcool werden woensdag door Kamer en Senaat bij hoogdringendheid gestemd, ten einde alle speculaties te voorkomen.

In de Kamer werden zij gestemd met 87 stemmen tegen 67 en 3 onthoudingen.

In den Senaat behaalden zij 46 stemmen tegen 15.

Opslag van den prijs der borrel.

Vroeger betaalde men de Belgische alkool 1,50 fr. de liter ; met de nieuwe taksen 2 fr. ; vreemde alkool vroeger 1,75 fr., voortaan 2,25 fr., dit voor alkool metende 50°.

Daaruit volgt dat de inlandsche jenever en likeursoorten in België gelabrikeerd met inlandsche jenever 50 centiemen per liter zullen opslaan, evenals de vreemde sterke dranken, in tuist ingevoerd (zoowel de gewone alkool als de lijne dranken, zooals cognac, armagnac, kirsch, enz.)

Vreemde alkool, van meer dan 50° betaalt bovendien nog van eene surtaxe van 3 1/2 centiemen per graad boven de 50 voortaan 5 centiemen surtaxe per graad.

Wat brandewijn en likeur op flesschen aangaat, die zonder onderscheid van graad 2,50 fr. per liter betaalden, voortaan is de taks 3,50 fr. Alle goede merken en de fine-champagne in flesch ingevoerd, vallen in die categorie.

Voor de wet van 17 Juni 1890 was het accijnsrecht op inlandschen alkool 64 centiemen per liter ; toen werd het op 1 fr. gebracht ; op 18 Februari 1903 op 1,50 fr., vandaag 2 frank.

Hebben de opvolgentijke verhoogingen het verbruik doen stemen ? Ziehier het antwoord van den minister :

Het jaarlijksch gemiddeld verbruik per inwoner is geweest :

Van 1890 tot 1895	10 lit. 08
— 1896 — 1902	9 lit. 07
— 1902 — 1912	5 lit. 68

Het is te voorzien dat de nieuwe verhooging der taks eene nieuwe verhooging der opbrengst zal uitlokken, doch niemand kan voorspellen in welke mate.

De volgende cijfers zijn echter belangrijk :

1890-1895 : Inl. alkool, fr. 57,000.000 ; vreemde, fr. 1,800.000 ;

1896-1902 : Inl. alkool, fr. 54,000.000 ; vreemde fr. 2,200.000 ;

1902-1912 : Inl. alkool, fr. 58,200.000 ; vreemde, fr. 2,800.000.

Donderdag vergaderden te Brussel de leiders van het Notionaal Verbond der Drankslijters van België.

De heeren betreurden dat het gouvernement, als het tasten wil heffen, altijd op denzelfden nagel klopt en zelfs dan meer de verhooging van den prijs der borrel.

Ze schenen, zegt de Chronique, hoegenaamd zoo bedroefd niet te zien zijn de cijfers van het nieuw tarief meedeelden, hadden velen meerder binnen zullen gaan.

Volgens dit tarief wordt het volgende tarief aangenomen :

De gewone borrel, jenever, tot nu toe 8 centiemen, zal voortaan 10 centiemen geschenken worden.

De anis, vroeger 15, voortaan 15 centiemen ;

De aromatisch, vroeger 15, voortaan 20 centiemen ;

De Schiedam, vroeger 25, voortaan 25

De cognac, vroeger volgens kwaliteit 15 en 20, nu 20 en 30 centiemen.

Dat betreft natuurlijk de drankslijterijen en herbergiers en niet de groote koffiehuizen, waar de prijzen van zelf duurder zijn.

De liberale partij ontwaakt... in Limburg.

Verleden zondag hadden er in de kantons Hasselt en St-Truiden gedeeltelijke kiezingen plaats voor den Provinciaalraad van Limburg.

In beide kantons waren de liberalen uit hunne schelp gekropen en hadden met veel moeite twee slachtoffers gevonden, die de kans waagden om eens in het strijdperk te treden.

Na ommenschelijke pogingen en niettegenstaande eene hardnekkige propaganda van alles wat maar liberaal was, werden hunne kandidaten wandelen gezonden en de katholieken gekozen met eene verpletterende meerderheid.

Ziehier ten andere de officiele cijfers, die wij reeds in ons blad van woensdag hebben afgekondigd :

Kanton St-Truiden.

MM. Lejeune, katholiek, 5018 stemmen.
de Menten, » 5000 »
Van Slype, liberaal, 4320 »

De katholieke kandidaten zijn dus gekozen met **1579** en **1660** stemmen.

Kanton Hasselt.

MM. Jadoul, katholiek, 5747 stemmen.
Saroléa, liberaal, 2572 »

De katholieke kandidaat zegepraalt dus met **3175** stemmen !

Voorwaar de liberale gazetjes hebben gelijk als zij beweren dat *de liberale partij ontwaakt... in Limburg*

Gemeenteraad van Tongeren

Zitting van zaterdag 7 Juni 1913.

Tegenwoordig : MM. Delvigne, Burgemeester ; Meykens en Schetzen, Schepenen ; Deckers, Jacques, Modave en Zeegers, leden.

M. Schepen Meykens zegt dat, in deze laatste tijden, verschillende klachten bij het Schepencollege zijn ingediend geworden, betreffende het rijden der automobielen. Het is onbetwistbaar dat, sedert eenige jaren, het getal automobielen die door onze stad trekken, buitengewoon is toegenomen.

Het is dus hoogst noodig maatregelen te nemen, zoowel in het belang der automobielrijders, der geleiders van andere voertuigen, enz. als in het belang der voetgangers. Als uitsluitend bij den ingang der stad, op Lankersteenweg tot op de Groote Markt, dat het gevaar bestaat. De brug aan den Ouden Barrier en de brug aan het huis bewoond door M. Fits, zijn het meeste hinderlijk ; er bestaat daar eep soort *trottoir* en de tram rijdt erover, zoodat twee voertuigen elkander onmogelijk kunnen kruisen. Op de Leurse is de straat op sommige plaatsen slechts 5m30 tot 6m breed. Dan heeft men de brug aan het huis Vrancken, insgelijks eene zeer gevaarlijke plaats. Eer men aan de nieuwe school der Broeders Maristen is, in de Jekerstraat, heeft men wederom slechts eene breedte van 5m50. Eindelijk, de gevaarlijkste kromming is op den hoek van het Plein en der Groote Markt, voor het huis Baenen, waar reeds twee ongelukken hebben plaats gehad.

De Koning van Servië Pierre I. | De Czaar Ferdinand van Bulgarie

Daar dit een weg van groot verkeer is, denkt de achtbare heer Schepen dat het hoog tijd is de aandacht van het Staatsbestuur op deze verschillende punten in te roepen. Wij zouden moeten vragen dat het de drie bruggen in kwestie zou laten verbreeden, de huizen op de Leuren en in de Jekerstraat waar de straat niet breed genoeg is te onteigenen, evenals het huis Baenen.

M. de Burgemeester spreekt in denzelfden zin en stelt voor in de volgende zitting eene beraadslaging nopens deze kwestie te stemmen en dezelve aan het Staatsbestuur te laten geworden. — Goedgekeurd.

De Raad gaat vervolgens over tot de dagorde en behandelt verschillende kwesties van bestuurlijken aard.

Eene lange bespreking heeft plaats betreffende eene vraag van vergoeding van wege de surveillanten der avondlessen in het Atheneum.

M. Deckers ondersteunt deze aanvraag. — De drie surveillanten trekken eene vergoeding van slechts 240 fr. Het is onbetwistbaar dat deze som zeer gering is, daar alle werk een behoorlijk loon verscheht.

M. Deckers is van gedacht dat de Raad dit jaar de gevraagde vergoeding zou moeten toestaan. In de toekomst zou men trachten op eene andere wijze aan de noodige middelen te geraken. Het achtbaar lid zegt dat het schoolgeld der leerlingen van de hoogere klassen van het Atheneum (5e, 2e en 1e) veel te laag is, namelijk 5 fr per kwartaal, terwijl men in de lagere klassen 8 fr. betaalt.

M. Deckers zou willen dat men een gelijkvormig schoolgeld voor al de leerlingen vaststelde. Dan zou men de surveillanten behoorlijk kunnen betalen.

Verschillende leden deelen de zienswijze van M. Deckers. Ten slotte wordt, op voorstel van M. de Burgemeester, besloten de gedane opmerkingen aan den Bestuurraad van het Atheneum mede te deelen.

Daarna wordt de zitting geheven.

BUITENLAND.

Turkije.

De groot vizier vermoord. — Woensdag morgend, rond 11 1/2 ure, begat zich de groot Vizier naar de Porte, toen eenskaps twee gewapende kerels de automobiel waarin zich Mahmoud Chefket pacha bevond, omringden en hunne wapens afvuurden, waardoor de Groot-Vizier doodelijk gekwetst werd.

Volgens een telegram uit Konstantinopel was het rond den middag toen de groot-vizier, vergezeld van twee aidesde camp, de kapitein Echret en de luite Ibrahim-bey, zich per automobiel n de Porte begaf.

Vier kerels die daar in den omtrek eene auto stonden, vuurden hunne volvers af, op het oogenblik dat M moud Chefket Pacha uit zijne auto hel stapte.

De groot-vizier doodelijk getroff stierf na enkele oogenblikken. Luiten Ibrahim werd insgelijks doodgeschot

De dienstknecht van den groot-vi Kiazi genaamd, werd insgelijks kwetst.

De lijken werden in het ministerie v oorlog binnengebracht. Naar uit K stantinopel wordt gemeld is die aan het werk van een komplot, gericht te het komitéit « Union et Progrès.»

De nieuwe groot vizier.

Prins Said Halim Pacha, minister v buitenlandsche zaken, werd Woensd avond als groot-vizier in interim ui roepen.

Al de andere ministers behouden hu ne porteleuille.

Men denkt dat Mahmoud pacha, minister van zeewezen, als minister v oorlog zal benoemd worden.

De teruggevonden automobiel.

De automobiel der moordenaars w in eene garage van de wijk van Chiah ten noorden van Pera, teruggevonden

Een der moordenaars, den genaam Djevad, neet van den eigenaar van automobiel, werd aangehouden. De dat heeft bekentenissen gedaan.

Kapitein Echref, aide-de-camp h het volgende verhaald.

Bij het verlaten der Beyaridpla moesten wij blijven staan voor een li stoet en zeer stil rijden ten gevolge uit te voeren werken.

Eenskaps hoorden wij eene ontp fing, waaraan wij geen belang hech Ik meende dat een der banden gesprg gen was, doch terzelfder tijd viel maarschalk op mij. Ik nam hem in m ne armen en zag dat het bloed hern o het aangezicht liep.

De losbrandingen duurden voort sprong uit de automobiel om de moor naars te grijpen, doch zij namen vlucht met hunne auto, ter uitzonde van Tojed-Terofik, die zijnen spr miste. Een der moordenaars die la achter in de auto zat, loste gedurig re verschoten in mijne richting.

VOOR

TWEE VADERS

TAFEREELEN

uit het leven der Pauzelijke Zouaven

25ste vervolg

— « Ik bid u, mijnheer, viel ik in ; verk'aar u ; ik begrijp niet, hoe gij mij kent.

— « U kennen ! lachte hij ; ik, die reeds zoolang over u waak ! Daar, lees ! vervolgde hij, terwijl hij een papier uit eene lade nam en het mij overreikte.

« Ik las Orazio, het was eene beschrijving van mijnen persoon, van mijne talenten, van mijne gebreken zelfs, zoo volledig, zoo juist, dat ik er over verbaasd stond.

— « Of ik u ken ! ging de grijsaard weder voort. Gennaro, gij hebt geld noodig, niet waar ? En hij zag mij scherp in de oogen.

— « Inderdaad, antwoordde ik met eene nauw hoorbare stem.

— « Nu vrees niet, hernam hij. Gij zult het hebben, doch op eene enkele voorwaarde. Gennaro, stemt gij toe, lid te worden van 't geheime genootschap, dat werkt voor de ontslaving van Italië ?

« Ik sprong verschrikt achteruit : de beeltenis mijner overledene moeder scheen mij op dit oogenblik voor den geest te zweven ; ik zag haar smeekend en dreigend tevens.

— « Nooit, nooit ! kreet ik. Is het slechts op die voorwaarde, dat gij mij geld wilt geven, laat mij dan aanstonds vertrekken.

« Ik was reeds naar de deur gestapt ; doch de grijsaard sprong recht en hield mij met machtigen arm terug.

— « Vertrekken ? sprak hij ; neen ! Gennaro, gij moet, gij zult van de onzen wezen.

— « Laat mij los ! riep ik ; laat mij los ! ik wil heengaan.

« Zijn gelaat was gansch veranderd : hij scheen thans een duivel te wezen.

— « Stil ! loeide hij ; zoo niet — en hij zette mij de trompeener geladene pistool op de borst — ik jaag u den kogel door het hart !

« Half bewusteloos en als verpletterd, zakte ik op eenen zetel neder.

— « Gennaro, hernam hij weldra, kalm en zelfs op streelenden toon, waarom die kinderachtigheden ? Ach ! ik zoek niets dan uw goed. Arme jongeling, gij kent ons nog niet. Weet gij, wat de carbonaro's zijn ?... Het zijn de verdedigers van Italië, van 't land der vrijheid, van uwe eenige, ware moeder.

« Ik antwoordde niet.

— « Gennaro, hervatte hij ; kies tusschen de schande en uwe verbintenis.

« Ik wederstond nog : hij streekte, hij beloofde, hij dreigde. Om kort te zijn, Orazio, ik bezweek eindelijk ; en toen ik het huis verliet, was ik carbonaro, ik, de zoon van Bernardo, die de carbonaro's eene eeuwige vijandschap gezworen had !

« Van dit oogenblik af had er eene gansche verandering in mij plaats. Ik had eene jongere zuster, het evenbeeld harer overledene moeder. Zoolang ik de paden bewandelde, waarin mijne ouders van jongs af mijne stappen hadden geregeld, zoolang was die zuster mijne lieveling ; hare vreugde was mijne vreugde, hare droefheid was mijne droefheid ; door een dankenden glimlach van haar achtte ik mij ruimschoots voor alle moeite beloond ; ik zou voor Nunziata in een vuur gevlogen hebben, en Nunziata beminde niemand vuriger dan haren broeder Gennaro.

« Zij was nog jong, doch scherp van geest, en koen en vastberaden als een man. Ook had zij weldra, en zij het eerst, de verandering in mijn gedrag opgemerkt. Wat ik ook deed om uiterlijk den Gennaro van vroeger te schijnen, het gelukte mij niet : ik was afgetrokken en koel, zelfs te haren opzichte. Hoe kon het anders ? ik voelde de hel in mijnen boezem : de wroeging knaagde in mijn binnenste ; ik wilde terugkeeren !... Neen, neen ! voorwaarts, immer voorwaarts !... Terugkeeren !... het was sterven ; hing mij de dolk der wraak niet steeds dreigend boven den schedel ?

« Voorut dus, voorut !... Ik smoorde de wroeging ; ik verhardde mijn gemoed, doch de strijd was lang en pijnlijk. Orazio, er is tijd noodig eer de hel het vreedzaam bezit van een hart genomen heeft !...

« Nunziata waagde het eindelijk, mij te vermanen en mij naar de oorzaak te vragen der verandering, die zij bemerkte. Ik wees haar koel en barsch van de hand, met het antwoord, dat ik het geenen kinderen vervoorloodde, mijn gedrag te gelden. Arme Nunziata ! zij zweeg en weende, en hare tranen vielen zeugend neder op mijn hart.

« Wellicht sprak zij mijnen vader over haar verdriet ; want hij berispte mij kort daarna, met meer bevigheid dan hij het vroeger reeds dikwijls gedaan had. Ik werd woedend en gaf hem ten antwoord, dat ik mijn eigen meester was en van niemand hoegenaamd mij de les nog langer het spelden.

« Orazio, dat was een stap verder in het pad der ontvoegding ; ik had de broederliefde met de voeten getreden ; ik had het vaderlijk gezag van de schouders geschud. Niets kon mij nog tegenhouden.

« Tot dan toe had mijne familie mij alleen voor eenen losbandige aangezien, zonder te vermoeden, dat ik bij de geheime genootschappen was ingelijfd. In zeil gebruikte alle mogelijke voorzorgen om de zaak geheim te houden. Mijne eedgenooten hadden mij evenees opgezegd, allervoorzichtigst te wezen. O ! moest Bernardo eens weten, dat zijn zoon carbonaro was !...

« Echter, maarmate dat ik op mijne gevloekte baan voortsnelde naar den afgrond, werd ik minder waakzaam ; ik handelde vrijer. Evenwel naar de samenkomsten der carbonaro's begat ik mij slechts laat in den nacht, wanneer gansch ons gezin in diepe rust lag.

« Ik meende zeker te wezen, en nochtans, ik geloof, dat ik aan het waakzaam oog van Nunziata niet ontsnapt was.

« Eens had ik des nachts onze woning verlaten, om in de geheime vergadering, ten koste van een nieuwen eed, tot een hoogeren graad op te klimmen, toen ik, buna aan de plaats mijner bestemming gekomen, bij het inslaan eener kleine zijstraat, eene zwarte schim meende te ontwaren, die, in eenen wijden mantel gedompeld, mij op eenigen afstand scheen te volgen. Ik oordeelde echter aldra, dat ik mij bedrogen had in de halve duisternis, want toen ik mij omkeerde om te zien, wie aldus mijne stappen naging, was de gansche straat eenzaam, en van de zwarte schim was geen schijn te vinden.

« Ik trad bij middel van het ordewoord binnen. De vergadering was reeds voltallig, en weldra begon men de duivelsche plechtigheid.

« Orazio, dien akeligen nacht vergeet ik nooit.

« Ik stond in het midden van mijne twee getuigen, Silvio en een anderen carbonaro.

— « Belooft gij, vroeg de grijsaard, dien ik vroeger in het huis der Ripetta gesproken had, belooft gij, naar al uw vermogen te werken om op aarde Christus en zijne Kerk, en zelfs den naam Gods uit te roeien ?

— « Ik beloof het, was mijn antwoord.

— « Belooft gij alle gezag, onder welken naam het ook weze, keizer, koning of wet, omver te werpen ?

— « Ik beloof het.

— « Belooft gij allen band van volk, van vaderland, van familie, van eigendom te breken ?

— « Ik beloof het.

— « Belooft gij eindelijk, elken mensch, zooveel gij kunt, zijn eigen God te maken, meester van al het geschapene, wild dier, dorstig naar bloed, gelijk de slang en den leeuw der wildernis ?

— « Ik beloof het.

— « Zweer dan.

« En een gordijn trekkend, toonde hij mij, op een soort van altaar, eenen dolk met drie sneden, tusschen twee brandende kaarsen. Op de eene snede stond gegrift : *Broederlijkheid* ; op de andere : *Dood aan de verraders !* op de derde : *Dood aan de duingelanden !*

« De grijsaard gaf hem mij ter bezichtiging over en hem daarna terug plaatsende, sprak hij :

— « Leg den palm uwer hand op zijne punt, en zeg : Ik zweer, al mijne beloften nauwkeurig te volbrengen. Ben ik meineedig aan mijne trouw, zoo doorbore mij de punt van dezen dolk het hart. Van nu af geef ik de macht om mij te vermoorden, aan elkeen van het genootschap, die mij trouweloos oordeelt, zooals ik het zal doen met al wien ik ontrouw aan het genootschap zal bevinden.

« Ik zwoer, en de grijsaard kuste mij op het voorhoofd....

« Het was de afgrond des verderts....

« Opgewonden en als onbewust door den drank en door de gisting mijner dritten, keerde ik in den vroegen morgen naar huis terug. Ik spoedde mij zacht naar mijne kamer, in de hoop, mijne afwezigheid aldus voor ons gezin te verbergen.

« Toen ik de deur van mijn slaapvertrek opende, meende ik van den huiseem gestagen te worden :

« Daar — nevens de ledige bedstede, zat mijn vader onbewegelijk, bleek als een doode, met den blik starroogend op de deur gericht. Ik deinsde verschrikt achteruit....

— « Wijk met terug, Gennaro ! morde hij met holle stem. Gij kent immers toch geenen vader meer ?

— « Wat woorden spreekt gij thans, vader ? vroeg ik stamelend. Ik geenen vader meer kennen ! wat doet u aldus oordeelen ?

— « Gennaro ! hernam hij zonder rechtstreeks op mijne vraag te antwoorden, van waar komt gij, Gennaro ?

— « Van eene wandeling, vader ! antwoordde ik op geveinsden, kalmen toon. Ik voelde mij een weinig ongesteld deden nacht en ben uitgegaan, om de frische lucht in te ademen.

— « Zijt gij nergens binnen geweest ?

— « Nergens, was mijn antwoord.

— « Valschheid ! riep hij met donderende stem. Gennaro, gij komt van de vergadering der samenzwerenders : Gennaro ! gij zijt lid van de geheime genootschappen !... Schande ! een Bianchi carbonaro !...

— « Gij liegt, vader ! riep ik woedend, en mijn bloed kookte in de aders van gramschap en van schaamte.

— « Ha, ik lieg ! hernam hij met bitteren spot en van zijnen stoel opstaande : ik lieg ! Mijn zoon is geen carbonaro ; hij heeft den naam van Bianchi met bezoedelo met eene onuitwischbare vlek ; hij is met aangespannen met de vijanden der herk, met de vijanden des vaderlands, met de vijanden onzer familie !... Ik lieg ! maar Gennaro, voer hij voort, terwijl hij eene ro papieren voortuitbracht, deze schrift-

ten liegen niet. Ha ! de Bianchi is geen ca naro !...

« Onmiddellijk erkende ik de rol ; het w verschillende brietwisselingen en gehei plannen, mij door het genootschap to trouwd, en die ik, bij mijn uitgaan, door g ijling had laten op de tafel liggen.

« Als een gekwetste leeuw sprong ik vo — « Hier, die schritten ! brulde ik met sche stem.

« Hij zag mij spottend aan.

« Ik wilde ze hem met geweld ontrukk

« Hemel ! het uur des duivels naakte. I mijnen ouden vader op 't lijt, en hij verw zich voor het behoud der moedlottige papi

— « Laat los ! buldende ik woedend.

« En tevens daalde mijne vuist zoo plett op zijne borst, dat hij achterover op den viel, terwijl eene straal bloed uit zijnen gutste.

« Op dit zelfde oogenblik snelde Nu door het gerucht der worsteling aange het vertrek binnen.

— « Gennaro, Gennaro ! riep zij met hartscheurende schreeuw ; vader, vader

« En zij stortte bewusteloos op het li van den grijsaard neder.

« Ik was een duivel geworden. Ik rukt offer de ramspoedige papieren uit de h sprong er mede naar buiten.

« Als een verworpeling dwaalde ik d schen dag buiten Rome, en toen ik te avond tot bezinning kwam, stond ik w deur onzer woning. Het was alsof mij e rende geest aandreef, om te zien, of schelmstuk te eenen male had voltooid.

« Ach ! het was zoo !

« Toen ik de deur opende, stond m der Stefano voor mij — Stefano, dien ik gevreesd had ; want hij was moedig leeuw, voorzichtig als eene slang, stan als eene rots.

— « Gennaro ! zeide hij met doffe st vader is dezen namiddag overleden, zijn laatste bevel : Gennaro, wilt gij zeggen aan de geheime genootschappen

« Ik weigerde kortal. Hij droeg s hielp. Wat kon op mij — den vader nog indruk maken ?

[v Vo